

en rigelig Anledning til at beklage, at Communeudgifterne ved det Slags Love stige i en foruroligende Grad. Et æret Medlem (Tschering) her i Salen omtalte fornødig Hesteholdsloven; da den ikke ligger for, skal jeg ikke bemærke Andet derom, end at jeg fandt den Charakteristisk fuldkommen hensigtsmæssig og rigtig, at den paafører Communerne en ubegrænset Mængde uforudseelige Udgifter, og dette vil ogsaa blive Tilfældet med denne Lov, hvis den gaar igjennem. Jeg troer, at man, uden at sige noget Behageligt for en Mængde Tilstebeværende, hvis Kommer disse Udgifter gaar ud af, kan paastaae, at disse Communeudgifter ere i en stadig Stigen og i en uforholdsmæssig Etigen i Forhold til de directe Skatter. Jeg skal derfor tillade mig paa det Bestemteste at modsætte mig dette Capitul 3, om Sprøiters Anskaffelse; skøndt jeg maa indrømme, at det seer vel ud paa Papiret, at der er saadanne Slutningsrethtigheder i enhver Commune, saa staaer den Gavn, de ville gjøre, dog aldeles ikke i noget Forhold til de Udgifter, som ere forbundne dermed.

Med Hensyn til Foranstaltningerne i Anledning af opkommen Udebrand skal jeg gjøre et Par korte Bemærkninger, ligesom jeg i det Hele ønsker at være saa kort som mulig, da det ikke er min Hensigt at lægge Loven flere Hindringer i veien end aldeles nødvendigt. Der staaer i § 40, at „Kommanden ved Udebrands Slutning, med al deraf flydende Myndighed og det dermed følgende Ansvar, har Brandfogden.“ Det er et af de Punkter i Loven, som er blevet omdiscuteret idelig og idelig, og med Hensyn til hvilket man har fordybet sig i de forskjelligste Formodninger om, hvorledes man skulde indrette det helst, men saaledes, som det nu er blevet, forekommer det mig rigtignok allernødvendigt. Det ligger nemlig i Sagens Natur, at Brandfogder maa der være mange af; thi ved Udebrandstilfælde er der mange Steder, der skulle besættes med fornødt Folk, som have nogen Agtelse blandt deres Omgivelse, for at Orden kan vedligeholdes; man maa absolut have Nogen, der staaer over Brandfogden, og som, saavidt muligt, strax kan komme tilstede. Vil man ikke

have en Brandmester eller en sliq Person ansat i hver Commune, saa maa man tage een for flere Communer, man maa see sig om og skaffe en Mand tilstede for flere Communer, som har Overbefalingen over Brandfogderne, og han maa, ligesom ogsaa Brandfogderne, have en Distinction, hvorved han er let kjendelig. Brandfogderne maae have en Distinction, saa at de kunne findes i Hals- eller Heelmærke, og af Brandmesteren placeres paa de forskjellige Steder, det er nødvendigt. Det er en Ulempe, at der, som alle Medlemmer bekiendte, ved Udebrand hersker en saa stor Uorden, og man maa gaae noget i Specialiteter med Hensyn til Bestemmelserne om, hvorledes det skal forebygges; man maa skaffe flere Commanderende og flere Rydende, end der er nu, og det er min Overbeviisning, at Brandfogderne ikke med nogenformøst Virksomhed kunne være de Høistbefalende ved Udebrande. Jeg skal endnu blot ganske i Forbigaaende bemærke, at der i § 2 staaer det uheldige Ord „Drager“; det er en ligefrem Overfættelse af det tydske „Träger“, men der maa være meent en Bærebjælke eller Sligt, der munder ud i Muren, som er affittet underneden og bærer et heelt Bjællelag. Saadanne Ord som Drager maae være komne fra tydske Tømmersvende.

Tønnesbech: Den Stilling, hvori Thinget ved de to sidste Behandlinger af dette Lovudkast har stillet sig, foranlediger mig, idet jeg nemlig har været Ordfører i begge de nedsatte Udvalg, til allerede paa dette Stadium at tage Ordet, fordi jeg har det Haab at kunne bidrage til at føre denne Sag noget hurtigere igjennem, end det, jeg tilstaaer det, synes at kunne blive Tilfældet efter de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Kroggh). Denne Sag har nu, som det ærede Thing bekiendt, foreligget fire Gange, og det blev allerede ifjor ved Sagens første Behandling her i Thinget udtalt, at en væsentlig Grund, hvorfor man dengang nedsatte et Udvalg, var, fordi man ansaae det for at være den hurtigste Maade at føre Sagen gennem Thinget; der er saaledes meget saa Lovudkast, der have været Gjenstand for en saa omhyggelig Behandling som dette,